N°. 9. A°. 1830.

SURINAAMSCHE COURANT

Van Zondag den 31sten Januarij.

SURINAME.

Algemeene Secretarij.

Den 29 Januarij 1830.

De Heer PIETER HEIJMANS tot *Hospitaalmeester* alhier benoemd zijnde, heeft den Eed voor die bediening bepaald, in handen van den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

NOTIFICATIE.

Van wege het Gemeente Bestuur wordt bij deze bekend gemaakt, dat ingevolge het geresolveerde in de Vergadering van voornoemd Bestuur in dato 20 dezer, de Prijs of Taxa van het Brood en Vleesch tot zoolang daarin geen verandering zal worden gemaakt, is bepaald als:

Van een Brood, moetende wegen 6½ Oncen op 8 Centen.
Van een » » 3¼ Oncen op 4 Centen.
Het Rund- en Kalfsvleesch op 40 Centen.
Het Schapenvleesch op . . . . 40 Centen.
Het Varkenvleesch op . . . . 25 Centen.

Wordende de geadmitteerde Broodbakkers en Vleeschhouwers, uitdrukkelijk en ten ernstigten aanbevolen, zich daarna stiptelijk te gedragen, op pœne als tegen de Overtreders is vastgesteld.

En is de Baljuw Commissaris van Politie, met de strikste handhaving dezer belast.

Paramaribo, den 27e. Januarij 1830.

Ter Ordonnantie van het Bestuur voornoemd,
De Fungc. Secretaris,
G. S. DE VEER.

Particuliere West-Indische Bank.

Namens de Hoofddirectie der Particuliere West-Indische Bank, wordt bij deze ter kennisse van het publick gebragt, dat de provisie voor bij de Bank te escompteren Wisselbrieven gedurende de maand Februarij 1830 bepaald blijft, even als gedurende de loopende maand op 1½ pCt. voor Wisselbrieven, die boven de twee maanden tot en met drie maanden loopen; — op 1 pCt. voor die boven ééne maand tot en met twee maanden loopen; — en op ½ pCt. voor die, welke op zigt getrokken zijn, of tot en met ééne maand loopen.

Paramaribo den 30 Januarij 1830.

De Secretaris bij de Hoofddirectie voornoemd,
VLIER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 30sten dezer, het Schip *de Onderneming*, Kapt. G. W. VAN BARNEVELD KOOIJ, naar *Amsterdam*; lading: 328 vaten Suiker, 30 balen sch. Katoen, en 2200 ℔ Arrarout.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT *den 6 November*. Uit de vorstendommen wordt gemeld, dat de voor Giurgewo commanderende russische generaal de overgave van die vesting aan zijne troepen heeft erlangd, doch dat de in dezelve bevel-voerende bassa, *Kutschuk-Achmet*, zwarigheid heeft gemaakt, om aan dit verlangen te voldoen, op grond, dat hem daartoe nog geene last uit Konstantinopel was gegeven. De russische generaal heeft verlangd, dat hij in geschrifte van de reden zijner weigering zoude laten blijken, doch ook dit moet de bassa hebben geweigerd, zeggende, dat zijn woord zoo goed was, als zijn schrift.

Deze en nog andere omstandigheden hebben aanleiding gegeven tot het zenden van onderscheidene russische officieren naar Konstantinopel, ten einde de uitvoering van het jongste vredes-tractaat te bespoedigen. In een berigt uit genoemde hoofdstad, door het oostenrijksch regeringsblad medegedeeld, van den 10den October, komt onder andere het navolgende voor:

»Niettegenstaande het afzenden der ratificatie van het gesloten vredes-verdrag naar Adrianopel, hebben zich nog eenige zwarigheden opgedaan, die deszelfs uitvoering tot dus verre hebben verhinderd. Deze zijn het niet overgeven van Giurgewo; het niet uitvaardigen van de noodige fermans ter weder-vereeniging der zes districten met Servie, en het voortdurend verblijf van den bassa van Scodra te Philippopoli, waardoor de positie der Russen in Adrianopel als bij voortduring bedreigd zoude kunnen worden aangemerkt. De Porte heeft terstond de meest bepaalde bevelen afgezonden, en de meest voldoende verklaringen uitgevaardigd, ten einde deze moeilijkheden uit den weg te ruimen.

»Intusschen heeft de gesloten vrede een begin van uitvoering erlangd door het ontruimen van Enos door de russische troepen; door het vrijlaten en wegzenden van alle de russische krijgsgevangenen, en door het opheffen van de blokkade der Dardanellen. — Te gelijker tijd heeft de handel, door het weder openstellen van de vrije scheepvaart naar de Zwarte-zee, eene sedert lang ontbeerde levendigheid herwonnen. Meer dan honderd koopvaarders, meest onder oostenrijksche vlag, zijn met den laatsten zuiden-wind naar Odessa gestevend, en door andere uit den Archipel vervangen.

»De engelsche admiraal *Malcolm* is, aan boord van een kotter, alhier aangekomen; — den Sultan in een bijzonder gehoor voorgesteld, en door denzelven op eene zeer minzame wijze ontvangen. — Uit Smyrna wordt gemeld, dat de russische vloot eerlang in de baai voor die stad ten anker zoude komen."

[Berigten van gelijke dagteekening, door het pruissisch regeringsblad medegedeeld, zijn genoegzaam van gelijken inhoud, en maken mede gewag van de aankomst van verscheidene russische officieren uit het hoofdkwartier van Adrianopel. Zij vermelden nog daarenboven het navolgende: »Om ons henen woedt de pest. Konstantinopel is nog van die ramp verschoond gebleven, doch vele lieden zijn van oordeel, dat deze hoofdstad, zoo niet in den winter, dan toch in het aanstaand voorjaar, door dezelve zal worden bezocht. Een vaartuig van de aziatische kust der Zwarte-zee gekomen, met drie pest-zieken aan boord, waarvan twee sedert zijn overleden en in 't water geworpen, is, op hoog bevel, van voor de woning van een der vreemde ministers verwijderd geworden, maar heeft niettemin ongehinderd, midden onder de overige schepen, in de haven het anker laten vallen. Aan eenige maatregelen van toezigt of afzondering schijnt hier ter stede niet te kunnen worden gedacht."]

Van meer dan eene zijde wordt op nieuw de verbreiding der pestziekte in de vorstendommen Wallachije en Moldavie aangekondigd. Het dagblad van Agram meldt, onder dagteekening van den 17den October: »Daar de pest uit Moldavie tot Groot- en Klein-Wallachije is overgeslagen, heeft de overheid in Zevenbergen een zeer gestreng cordon op de grenzen doen vormen, en bevolen, dat de genen, welke met geweld door hetzelve zullen pogen te dringen, of, op de eene of andere wijze, door hetzelve zullen trachten henen te sluipen, door eene militaire commissie, volgens het zoogenaamd standregt, zullen worden gevonnisd, en is deze verordening, ter betere wering van het kwaad, nog uitgebreid geworden tot zoodanige kantons, als waar dezelve tot nog toe niet in acht is genomen."

In andere berigten uit deze oorden wordt verzekerd, dat zelfs eenige soldaten van de bezetting van Jassy door de pest zijn aangetast, en dat men zich vleidde, dat ook deze omstandigheid de russische regering zoude bewegen, om niet veel troepen in de vorstendommen te laten.

In bijzondere brieven wordt gemeld, dat de bassa van Scodra, welks komst te Philippopoli den Russen weinig heeft behaagd, een begin heeft gemaakt met het ontbinden zijner troepen; — dat dezelve zich dien ten gevolge dadelijk hebben verstrooid, en grootendeels naar hunne woningen zijn terug gekeerd. — In de russische armee liep het gerucht, dat de Sultan op eene vermindering van 4 millioenen van de oorlogscontributie konde rekenen, en dat dien ten gevolge de tijd der bezetting van de beide vorstendommen vier jaren zoude kunnen worden verkort.

Uit de laatst ontvangene nummers van het dagblad van Smyrna blijkt, dat men zich aldaar, tot kort voor het sluiten van den vrede, heeft voorgesteld, dat, zoo Konstantinopel in ernst mogt worden bedreigd, de engelsche en fransche vloten de hand zouden hebben gelegd op de russische zeemagt, en krachtdadige middelen zouden hebben genomen ter verdediging van genoemde hoofdstad. — Ten aanzien van het verdrag leest men in genoemd dagblad: »Indien eene eenige der ons opgegevene voorwaarden in dit verdrag wordt opgenomen, is de onafhankelijkheid van de Verhevene Porte aan Rusland prijs gegeven."

Verder vindt men in meergenoemd dagblad, dat de hollandsche koopman *van Sanen*, op zijn buitengoed, in het dorp Boudgia, door eene hoop vermond en gewapend volk is overvallen; — dat hij en de zijnen met geweld zijn genoodzaakt geworden, de kostbaarheden uit te leveren, en dat de roovers voor eene waarde van 12000 piasters hebben medegenomen, terwijl de vrouw van den huize nog gelukkig een kostbaren snoer paarlen, welken de dieven in hunne overhaaste vlugt hadden verloren, heeft terug gevonden. — Men hield de daders voor Grieken uit den omtrek. Verschiedene waren reeds herkend en gevat, doch de turksche overheden schenen niet gezind, om de zaak zeer ernstig te vervolgen, om dat de Grieken zouden hebben gedreigd, in dat geval allen naar Morea te zullen oversteken. Men dient echter, bij de beoordeeling van dit een en ander, in 't oog te houden, dat het dagblad, 't welk deze bijzonderheden vermeldt, de zaak van Griekenland nimmer genegen is geweest.

De bijzonderheid, dat zelfs in Klein-Azie, 't welk steeds als het ware vaderland der Turken is aangemerkt, en alwaar men ten minste nog eenig blijk van geestdrift en godsdienst-ijver had gewacht, de bevolking zeer bedaard en zonder zich te roeren heeft aangezien, dat de Russen zich van de eene stad na de andere meester maakten, komt sommigen voor, als een genoegzaam bewijs, dat de verzekeringen van *Burkhard* en *M'Ferlane*, als of de onverschilligheid op 't stuk der eeredienst in Turkije algemeen zoude wezen, niet ongegrond zijn, en dat welligt binnen zeer weinige eeuwen het geloof van Mecca tot de woestijnen van Arabie van het binnenste van Africa bepaald zal worden.

(*Haarl. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Secretarij van het Gemeente Bestuur.

Den 27sten Januarij 1830.

Ingevolge art. 2 van het *Reglement der Schutterij*, worden bij dezen, op daartoe bekomen autorisatie opgeroepen, alle Manspersonen, dewelke hun 16de jaar hebben bereikt en het 17de zijn ingetreden, als mede die, welke in den gepasseerden jare uit *Europa* en van elders in deze Stad zijn aangekomen, zoo ook dezulken van welke de redenen tot provisionele bevrijding van dienst, thans opgehouden hebben te bestaan, om te compareren aan de Hoofdwacht van voornoemde Schutterij op Maandag den 1sten Februarij, des morgens om 8 uren, ten einde volgens het voormelde Reglement, door eene Commissie uit den Krijgsraad bij de Schutterij te worden ingelijfd.

Zullende tegen de non comparanten worden geprocedeerd, conform art. 5, 72, 73, 74 en 124 van meergemeld Reglement.

En is voorts ter informatie van de Contribuanten der Burger Krijgskas dienende, dat de Quotisatie Lijst over het loopende Jaar in gereedheid, en van heden tot ultimo dezer maand ter visie bij den Kapitein Kwartiermeester H. BENJAMINS, is liggende; kunnende de zoodanigen, welke vermeenen mogten te hoog te zijn getaxeerd, zich tot 31 Januarij bij besloten billetten adresseren aan de Commissie van Doleantie, waarin bij Gouvernements Order dd. 7 Januarij No. 1 zijn benoemd:

Tot Voorzitter, den Raad van het Gemeente Bestuur O. EIJLERS, en tot Leden, den Kapitein bij de Schutterij J. HELB, en de Heeren B. A COHEN en H. P. VAN MARK.

Zullende de functien van Secretaris, bij dezelve Commissie, worden waargenomen door den Kapitein Kwartiermeester bij voornoemde Schutterij, H. BENJAMINS.

De President van het Gemeente Bestuur.
L. B. SLENGARDE.

3de Oproeping.

TRANSPORTEN.

Den 25 Januarij 1830, N. L. BRAAM Expltr. bij den Hove van *Civiele en Krimineele Justitie dezer Kolonie*, aan de Wed. ABM. NUNES, van de Plant. *Mon Soucie*, gelegen aan de rivier beneden *Commewijne*.

Den 27sten. D. F. BOEDDINGHAUS, voor de geëxisteerd hebbende firma van CORDUA en BOEDDINGHAUS, aane denzelven in privé, van het Huis en Erf, aan de *Watermolenstraat*, bekend onder La. D. No. 124.

Paramaribo den 30 Januarij 1830.
G. S DE VEER.
Fungs. Secretaris.

Op authorisatie van de Commissie tot de zaken der *Algemeene Wees- Desolate en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, zullen Kurators der voormelde Kamer, op aanstaande Dingsdag den 2 Februarij, des morgens ten tien uren, bij publieke inschrijving (mits het hoogste bod goedgekeurd wordende) verkoopen:

51 balen heele Koffij,

van de Plantaadje *Anna Maria*, aankomende den Boedel Ls. LEVASSEUR.

Paramaribo den 29 Januarij. 1830.
R. GOLLENSTEDE.
Scriba.

KURATORS DER ALGEMEENE WEES-DESOLATE EN ONBEHEERDE BOEDELS KAMER, zullen op aanstaande Donderdag den 4den Februarij, voortgaan met den publicken verkoop van Provisien, Meubilaire Goederen &c., aankomende den Boedel wijlen den Heer MASON MORSE.

Paramaribo den 31 *Januarij.* 1830.
C. A. FISCO, 2de Commies.

M. A. SALOMONS, zal de volgende Venduën houden van eenen Inboedel, ten Huize van E. J. VAN DEN BERGH; telkens des namiddags ten *vier* uren precies, als:

3de VENDU op Woensdag, den 3 Februarij c. k.

4de » op Woensdag, den 17 Februarij volgende.

Alles naar de Cathalogne voor handen. Zullende de Goederen van iedere VENDU, telkens *twee* dagen te voren, bezigtigd kunnen worden, van acht tot een uur voormiddags.

Paramaribo den 7 Januarij 1830.

De ondergeteekende voornemens zijnde, in de maand Februarij c. k., zijne School te verplaatsen in het huis laatst bewoond door den Edel Achtbaren Heer J. B. L. TEN BEHM WENTHOLT, heeft de eer zulks ter kennis te brengen van Ouders en Voogden, wier Kinderen en Pupillen door hem het onderwijs genieten; met vriendelijke uitnoodiging tevens om de door hun verschuldigde Schoolgelden over de jaren 1828 en 1829, te komen aanzuiveren, terwijl hij anders hoe ongaarne ook, zich in de onvermijdelijke noodzakelijkheid zal bevinden, tegen de nalatigen den weg regtens in te slaan.

Hij heeft verder de eer zich aan het publiek aan te bevelen, tot het aannemen van Kinderen (van beide geslachten) in den kost; met belofte voor hunne vorming en zedelijk gedrag, de grootste zorg en waakzaamheid in acht te zullen nemen.

Paramaribo den 31 Januarij 1830.
P. HEILBRON.

De Debiteuren van den ondergeteekende worden vriendelijk doch ernstig bij dezen aangemaand, hunne verschuldigden sedert Ao. 1813 tot 1828, ten spoedigste bij hem te komen, of te laten voldoen, om daardoor in staat gesteld te worden, zijne engagementen na te komen; zullende bij mankement van dien. (hoe ongaarne ook,) de pretentiën ter vervolging worden overgegeven.

Wijders presenteert de ondergeteekende uit de hand te koop:

Een Huis en Erf gelegen alhier aan de *Grave Straat*, bekend onder La. A. No. 8.

Een dito, aan de *Heeren Straat*, bekend onder La. A. No. 22.

En een dito, aan de *Keizer Straat*, La. D. No. 237.

Paramaribo den 27 Januarij 1830.
J. H. ROOSWIJK.

Kapt A. F. BUNNEMEIJER voerende het snelzeilend gekoperd Fregat-Schip *Augustin*, is voornemens den 10 Februarij c. k. zijn Brievenzak te sluiten, en de reis naar *Antwerpen* aan te nemen; heeft mede goede accomoditeiten voor Passagiers.

Kapt. A. HANSEN voerende het Schip *Godefrida*, zal op den 15 Februarij c. k. deszelfs Brievenzak sluiten en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

A. A. BOERS is van voornemen deze Kolonie te verlaten.

P. T. F. NOBEL, en Echtgenoot zijn van voornemen deze Kolonie te verlaten.

De Minderjarige M. M. A. COUPIJN Jr. vertrekt.

Mengelwerk.

FRAGMENT UIT EENE KERKELIJKE REDEVOERING, OP 'S KONINGS JONGSTEN VERJAARDAG.

De glans der kroon moge een ieder in het oog schitteren; men moge haar boven alles begeerlijk, en, om een Rijksbewind magtig te worden, geene moeite en opofferingen te groot, geene deugd te heilig, geene wandaden te gruwelijk achten; al wie zich zelven en de ondermaansche wereld eenigermate kent, en schijn van wezen kan afzonderen, moet zijne begeerte naar eene koninklijke magt over zijne natuurgenooten, reeds bij het geringste nadenken, zeer gematigd gevoelen, te meer, omdat er tot het zwaaijen van den schepter zoo veel vereischt wordt. Wat toch is die schepter in de hand van een kind of van een' dwaas? Wat de luisterrijkste kroon, waar eigen luister gemist wordt? Wat grootheid van aanzien, door geene grootheid van ziel gehandhaafd? Wat anders, dan ijdelheid, die, eer men omziet, verdwenen is. Hij, hij alleen kan Koning zijn, die eenen koninklijken geest heeft, met welken hij den luister, die hem omringt, alleen voor anderen nuttig acht; die een Koning van zich zelven, en zijne hartstogten meester is; wiens hart dus geene vrees beroert, geen haat verbittert, en die meer verstand heeft dan gewone menschen, om het goede te onderscheiden; meer deugd om het te willen, en meer kracht om het te handhaven. Groote gaven voorwaar, die alleen van den Schepper des lichts kunnen verworven en bewaard worden. En deze zijn het, die onze Koning, inzonderheid behoeft. Of leeft hij niet in een' tijd, waarin de volken meer, dan ooit te voren, in hunne vorsten vereischen, en intusschen zelve nog maar al te warsch zijn ook van billijke wetten; in een' tijd van algemeene gisting en onrust, welke de bewaring van den vrede, zoo binnen als buitenslands, allermoeijelijkst maakt; terwijl de uitputting van meer dan vijf en twintig jaren van vreemde overheersching de zenuw van den krijg verlamd heeft; in een' tijd, waarin de weelde, in weerwil der algemeene klagten over verarming, het hoofd onbeschaamd heeft opgestoken, waardoor de vaderlandsliefde bij duizenden een ijdel woord is geworden? Heeft hij daarom niet *honderd* oogen noodig om te waken, en vasten heldenmoed om te strijden tegen eene baatzucht, welke niets ontziet en alles verderft? Wordt hem deze niet vaak vermomd door eenen bedriegelijken schijn van deugd, welke een goed hart zoo ligt het verstand doet verbijsteren? Worden daartoe niet soms de uitstekendste bekwaamheden dienstbaar gemaakt, en is, in dezen toestand, de vleijerij voor een' vorst, die altijd mensch blijft, niet allergevaarlijkst? Wie kan zeggen, dat de regering van onzen Koning in eenen gelukkigen tijd invalt? Of heeft hij zich niet nu uit de eene, dan uit de andere zwarigheid, met moeite te redden? nu deze dan gene buitengewone ramp te lenigen en te herstellen? nu dit, dan weder een ander gevaar af te keeren? En die regering zelve, gaat zij niet over een land, dat hij op den rand des verderfs vond, — dat, reeds bijna weggezonken, door hem moest ontrukt worden aan den afgrond, — dat van al het noodige op nieuw moest worden voorzien, en welks verstopte bronnen van welvaart niet dan met de onvermoeidste vlijt, door de voorzigtigste wijsheid bestuurd en met het taaiste geduld, weder kunnen geopend worden? Gaat die regering niet over een rijk, dat in een zeer naauw verband staat met de maatregelen, welke vreemde vorsten voor de aanvankelijke rust-herstelling der volken van Europa hebben moeten nemen? Is hij daardoor wel altijd zoo vrij in zijne verkiezingen, als hij, in andere omstandigheden, wel wenschelijk zou achten? Gaat die regering niet over een rijk, zamengesteld uit twee zeer ongelijksoortige hoofddeelen, uit twee natien van verschillenden aard en zeden, van soms strijdige belangen, van zeer ongelijke vorderingen in verlichting, — uit twee natien, waarvan de eene, in de laatste tijden, niet te regeren was dan door NAPOLEON's gezag alleen, en de andere, welke nog steeds het hoofd vol heeft van den rijkdom en schitterenden voorspoed der Hollanders in dagen, welke niet meer aanlichten, ook daarom, vooral niet gemakkelijk te voldoen is.

En zou ons hart, bij zulk eenen toestand, waarin onze geëerbiedigde Koning verkeert, niet deelen in zijne gevaren, in zijne zorgen, in zijne behoeften?! Zouden wij den Algoeden niet voor hem voor bewezene gunsten, gedurende zijn moeijelijk bewind genoten, niet danken en vernieuwden zegen over hetzelve afsmeeken? Of is het belang van den Koning en het volk niet één? Is de verlenging van zijn leven en de vastheid zijner gezondheid niet voor Nederland wenschelijk? Is zijn lot en dat van geheel zijn huis met dit land niet onafscheidbaar verbonden? Moet het er niet meê staan of vallen? Kan hij wel gelukkig zijn, waar wij kwijnen, — juichen, waar wij treuren; — zijne regering in eer en luister bloeijen, als de luister des vaderlands taant, waarvan de zijne alleen afstraalt? Zegen ruste dan op nieuw op hem, die al zijnen tijd, al zijne zorgen, alle zijne krachten aan ons welzijn wijdt. Zegen ruste op zijne dierbare betrekkingen en tot in spaden ouderdom zwaaije hij den Nederlandschen schepter, dien de hoogste wijsheid eenmaal aan den besten der Koningen, aan WILLEM den wijzen, toebetrouwde!

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.